

PARAULES DE VIDA

El procés sinodal

El procés sinodal al qual hem sigut convocats pel Papa, no pretén únicament que arribem a algunes conclusions sobre els aspectes de la vida de l'Església que més ens preocupen, com pot ser la necessitat de reorganitzar-la davant el fenomen de la falta de vocacions sacerdotals o religioses, que ens força a buscar alternatives per atendre pastoralment les diferents realitats eclesials. Tampoc es tracta de trobar fórmules que resulten eficaces per a l'anunci de l'Evangelí i la transmissió de la fe en el moment actual. L'objectiu és més profund: aprendre a viure en l'Església des d'unes noves actituds. Encara que la fase diocesana acabarà el mes d'abril, el document preparatori insisteix que la sinodalitat és una característica consti-

tativa de l'Església i el camí que ha de recórrer durant el tercer mil·lenni. En aquest document s'empren tres termes per a expressar què és l'essencial en la vida eclesial: comunió, participació i missió.

La comunió és quelcom més que la unitat. La unitat pot ser externa i jurídica. A l'Església hi ha unitat quan els fidels professem les mateixes veritats, celebrem els mateixos sagraments i reconeixem l'autoritat als legítims pastors acollint els seus ensenyaments i prestant-los l'obediència. La comunió pressuposa aquesta unitat, però no es limita a ella. Les veritats que creem ens han de portar a compartir i viure junts la fe; els sagraments que celebrem ens fan amics de Déu per la Gràcia que ens comuniquen; la unitat garanti-

da pels pastors ha de portar-nos a una comunió en l'amor, a fer de l'Església una mateixa família de germans. Certament, això no implica que entre nosaltres no hi haja diferències, però si la fe viscuda és autèntica, les diferències no arriben a convertir-se en divisions. El procés sinodal ens ha d'ensenyar que no ens podem conformar amb una unitat merament externa i que les diferències no ens han de dividir.

La participació és també una exigència d'una vida eclesial sana. L'Església no l'edifiquem nosaltres; és l'Esperit Sant qui va construir-la com un temple consagrat al Senyor enmig del món. L'Esperit se serveix dels batejats que, vivint en fidelitat al baptisme i a la pròpia vocació, donen vida de l'Església. La participació suposa que tots podem aportar alguna cosa i que ningú té dret a pensar que pot prescindir dels altres. Tots tenim el dret i el deure de contribuir com a cristians i amb el nostre compromís en el Poble de Déu. La participació exigeix paciència, diàleg, parlar amb caritat i escoltar amb respecte. Només d'aquesta manera trobem camins per a viure com a germans.

Crist no va entregar la seua vida per a salvar a l'Església, sinó per a salvar a tota la humanitat. Per això, l'Església no viu per a ella mateixa, sinó que està al servei de tots oferint l'Evangelí i la Vida de la Gràcia. Aquesta missió no és tasca d'uns pocs, sinó que ens ha d'implicar a tots, i només serà creïble si vivim la comunió i ens comprometem en la vida eclesial.

Us convido a pregar des d'ara pels fruits d'aquest procés sinodal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'amor és pacient, és bondadós...

Sobre l'anomenat «Himne a la Caritat» de la Carta de sant Pau (1Co 13), versa la primera Homília d'Organyà. La dona cananea estima segons aquest amor descrit a 1Co 13. «L'amor és pacient, és bondadós; l'amor no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni interessat, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de fer el mal, sinó que troba el goig en la veritat. Tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espe-

ra, tot ho suporta. L'amor no passarà mai».¹

Tots volem ser estimats així, i aquest és l'Amor que Déu ens ofereix cada dia.

Com la dona cananea ens hem de saber atansar a qui ens estima a fons perdut i ens vol plens de vida.

El Déu i Pare de Nostre Senyor Jesucrist, a qui hauríem de saber testimoniar, entre d'altres «títols» és conegut a

la Bíblia com a Pare dels pobres, defensor dels orfes i les vídues, que té predilecció pels febles i petits, que es comou amb els senzills, que és El Just, que té passió per alliberar-nos de tot mal, que ens vol lliures i feliços, amb una alegria que ningú ens pot prendre, el Déu de la Vida, que estima entranyablement tot el que ha creat.

El «món cristià» ha d'oferir esperança. Si hi ha alguna cosa pregona-ment cris-

tiana és l'esperança. Sabem que el mal no té la darrera paraula en la nostra Història, la darrera paraula la té la vida, el Ressuscitat.

Margarita Bofarull, rscj
Fragment inicial de la seva «Homília religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ 1Co 13,4-8.

PALABRAS DE VIDA

El proceso sinodal

El proceso sinodal al que hemos sido convocados por el Papa, no pretende únicamente que lleguemos a algunas conclusiones sobre los aspectos de la vida de la Iglesia que más nos preocupan, como puede ser la necesidad de reorganizarla ante el fenómeno de la falta de vocaciones sacerdotales o religiosas, que nos fuerza a buscar alternativas para atender pastoralmente las distintas realidades eclesiales. Tampoco se trata de encontrar fórmulas que resulten eficaces para el anuncio del Evangelio y la transmisión de la fe en el momento actual. El objetivo es más profundo: aprender a vivir en la Iglesia desde unas nuevas actitudes. Aunque la fase diocesana terminará en el mes de abril, el documento preparatorio insiste en que la sinodalidad es una característica constitutiva de la Iglesia y el camino que ha de recorrer durante el tercer milenio. En este documento se emplean tres términos para expresar qué es lo esencial en la vida eclesial: comunión, participación y misión.

La comunión es algo más que la unidad. La unidad puede ser externa y jurídica. En la Iglesia hay unidad cuando los fieles profesamos las mismas verdades, celebramos los mismos sacramentos y reconocemos la autoridad a los legítimos pastores acogiendo sus enseñanzas y prestándoles la obediencia. La comunión presupone esta unidad, pero no se limita a ella. Las verdades que creemos nos deben llevar a compartir y vivir juntos la fe; los sacramentos que celebramos nos hacen amigos de Dios por la Gracia que nos comunican; la unidad garantizada por los pastores debe llevarnos a una comunión en el amor, a hacer de la Iglesia una misma familia de hermanos. Ciertamente, ello no implica que entre nosotros no haya diferencias, pero si la fe vivida es auténtica, las diferencias no llegan a convertirse en divisiones. El proceso sinodal nos debe enseñar que no nos podemos conformar con una unidad meramente externa y que las diferencias no nos deben dividir.

La participación es también una exigencia de una vida eclesial sana. La Iglesia no la edificamos nosotros; es el Espíritu Santo quien va construyéndola como un templo consagrado al Señor en medio del mundo. Y el Espíritu se sirve de los bautizados que, viviendo en fidelidad al bautismo y a la propia vocación, dan vida de la Iglesia. La participación supone que todos podemos aportar algo y que nadie tiene derecho a pensar que puede prescindir de los otros. Todos tenemos el derecho y el deber de contribuir como cristianos y con nuestro compromiso en el Pueblo de Dios. La participación exige paciencia, diálogo, hablar con caridad y escuchar con respeto. Solo de este modo encontramos caminos para vivir como hermanos.

Cristo no entregó su vida para salvar a la Iglesia, sino para salvar a toda la humanidad. Por ello, la Iglesia no vive para sí misma, sino que está al servicio de todos ofreciendo el Evangelio y la Vida de la Gracia. Esta misión no es tarea de unos pocos, sino que nos debe implicar a todos, y solo será creíble si vivimos la comunión y nos comprometemos en la vida eclesial.

Os invito a orar desde ahora por los frutos de este proceso sinodal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Domund 2021: «Explica el que has vist i sentit»

En el nostre dia a dia estem veient i escoltant continuament les coses del nostre entorn. Poden ser coses bones i roïnes, importants o indiferents, vitals o insignificants per a la nostra vida...

En el que es relaciona amb la nostra vida de fe, els creients quasi mai ho parlem amb els altres, quasi mai expliquem el que hem vist i sentit, també amb el sentit del cor. Potser ha arribat el moment de plantejar-nos què i com ho hem de fer.

Ens hem acostumat al fet que, majoritàriament, només es parla de temes relacionats amb l'Església quan són crítiques o temes que criden mediàticament l'atenció, i molt poques vegades podem escoltar i seguir la gran quantitat de notícies bones que produeixen els missioners i tota la tasca social de l'Església!

Ens dol no sentir ni veure en els mitjans de comunicació majoritaris com hi ha missioners presents a les «colònies» i «aldees» d'Amèrica Central, i com es comprometen allà els cristians en millorar la qualitat de vida de la gent; com hi ha congregacions missioneres presents a tots els racons d'Àfrica on promouen la sanitat o l'ensenyament allà on els governs no volen fer res; com hi ha persones amb un carisma tan

Don de la sabiduria: gracia de poder mirar el mundo con los ojos de Dios

gran, com Kike Figaredo, que han canviat la vida d'una gran regió a Cambodja... Podríem posar tants i tants exemples. Per això ens dol que les bones notícies no apareixen enlloc.

Creiem que, amb el Domund d'enguany, hauríem de procurar trobar i conèixer les grans i bones notícies que es generen en tants llocs de missió i procurar explicar tot el que hem vist i sentit.

Delegació diocesana de Missions

400 Aniversari al Perelló

De Corpus de 2021 a Corpus de 2022, la comunitat parroquial del Perelló celebrem 400 anys de la reserva eucarística a l'actual temple parroquial. Estem en un any «jubilar» emmarcat per la presència de Jesús Eucarístia al cor del nostre poble.

Pensàvem que dins les possibilitats Covid poguéssim donar a conèixer com el ferment de l'Evangelí està a la base de la vida espiritual, cultural i social del nostre poble.

Aquest agost, la celebració «jubilar» per la solemnitat de l'Assumpció de la Mare de Déu (titular de la parròquia). Va presidir la celebració Mn. Christian Pinto i ens recordava en l'homília com la vida de Maria avança la nostra condició d'eternitat.

El divendres previ, una estona d'adoració, la missa i una conferència de Mn. Joan Guerola sobre «El què i el perquè de les indulgències avui» ajudant-nos a comprendre la importància i profunditat de les celebracions d'aquest any.

Aprofiteu aquestes celebracions per conèixer el temple i rebre les gràcies amb les que se'ns ha beneït en aquest quart centenari.

Antoni Morral

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si oblidem el bé, el cor s'encongeix. Però si, com Maria, recordem les meravelles que el Senyor realitza, si almenys una vegada al dia diem una petita oració de lloança, el cor es dilatarà, la nostra alegria augmentarà» (31 de maig).

@Pontifex: «L'Eucarístia, font d'amor per a la vida de l'Església, és escola de caritat i solidaritat. Qui es nodreix del Pa de Crist no pot romandre indiferent davant dels que no tenen el pa quotidià» (3 de juny).

@Pontifex: «Necessitem una ecologia humana integral que transformi els nostres estils de vida, la nostra relació amb els recursos de la Terra; que inclogui no sols les qüestions ambientals, sinó també a l'home íntegrament, responant al clam dels pobres» (5 de juny).

@Pontifex: «L'Eucarístia sana perquè ens uneix a Jesús: ens fa assimilar la seva manera de viure, la seva capacitat de partir-se i lliurar-se als germans, de respondre al mal amb el bé» (6 de juny).

Col·locació de la imatge de la Mare de Déu de la Cinta a la Catedral

El 31 d'agost de 2021, acabada la primera fase de les obres de neteja de la façana principal de la Catedral de Tortosa, es va procedir a la col·locació de la imatge de la Mare de Déu de la Cinta en la creu central.

Un treball molt delicat i minuciós, donat que l'escultura realitzada per Marco Augusto Dueñas té una alçada de 2,70 metres i 1.700 quilos de pes.

Gràcies a la tasca dels professionals, la imatge de marbre de Carrara, presideix ja la façana principal de la nostra Catedral.

AGENDA

Dissabte 16, Jornada diocesana d'inici a la diòcesi del procés sinodal del Sínode dels Bisbes 2023.

* Aquest acte pot canviar degut a les circumstàncies per la pandèmia de la Covid-19.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

11. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Joan XXIII, papa; santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg. fund. Serventes de Maria, vetlladores dels malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dimarts [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó; sant Serafi de Monte Granario, rel. caputxí; santa Domnina, vg.

13. ■ Dimecres [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Mare de Déu del Remei; sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dijous [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.

15. □ Divendres [Sir 15,16 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.

16. ■ Dissabte [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,8-12]. Santa Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; santa Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa de Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.

17. ■ Diumenge vinent, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 53, 10-11 / Sl 32 / He 4,14-16 / Mc 10, 35-45]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.

Diurnenge XXVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Per als qui són rics, que n'és de difícil, d'entrar al Regne de Déu!»

Crist i el jove ric (1889), Heinrich Hofmann. Església de Riverside, Nova York (EUA)

Si el diurnenge passat el Senyor ens parlava de les exigències del matrimoni avui en parla en relació al diner. Fixem-nos bé en l'escena evangèlica: un noi que ha complert tots els manaments des de jove. Tant de bo, tinguéssim molts joves d'aquests. Però no solament ha complert els manaments sinó que busca a més un plus en la seva vida: *Què haig de fer per posseir la vida eterna?* I com Jesús sap que és un bon complidor dels manaments ara li proposa un plus d'entrega a Déu, ara li demana la perfecció: *Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel.* Jesús no li demana renunciar a la riquesa per sempre sinó guardar-la allà on la trobarà eternament: en el cel. Però aquest jove capaç de seguir tots els manaments no és capaç de desprendre's de la riquesa que el lliga de tal manera que li impedeix no solament seguir Jesús sinó també la pròpia felicitat: *Se n'anà tot trist, perquè era molt ric.* Ha guanyat la riquesa, sí, però ha perdut la felicitat. Per això Jesús adverteix: *Per als qui són rics que n'és de difícil, d'entrar al Regne de Déu.* I posa l'exemple del *camell que no pot passar pel forat d'una agulla*; és que és impossible! I quan els apòstols es pregunten: *qui es podrà salvar?*, la resposta de Jesús és clara: *Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.* Fer de la riquesa el propi déu, el propi ídol al qual se sacrifica tot és anar contra el gran manament de l'amor a Déu i als germans. Per això és molt difícil que se salvi una persona entregada a la riquesa, enganxada als béns materials. I és ignorar la primera lectura: *Comparada amb la saviesa, tinc la riquesa per no-res. Tot l'or del món al seu costat no val ni un gra de sorra.* El jove de l'evangeli no era gens savi. Com diu la carta als hebreus la *Paraula de Déu esclareix les intencions i els pensaments del cor.* Aquell jove tan bo, al final s'aparta del seguiment de Crist i de l'amor a Déu en la mesura que el seu gran amor és la riquesa a la qual no és capaç de renunciar.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 7,7-11)

Vaig pregar Déu que em donés enteniment, i m'ho concedí, vaig cridar l'Esperit de saviesa, i em vingué. La preferència a ceptres i trons, i, comparada amb ella, tinc la riquesa per no-res. Ni tan sols la comparo amb les pedres més precioses, perquè tot l'or del món, al seu costat, no val ni un gra de sorra, i la plata no val més que el fang. L'aprecio més que la salut i que la boniquesa, i vull que em faci de llum, perquè la seva claror no s'apaga mai. Juntament amb la saviesa m'han vingut tots els béns, duia les mans plenes de riqueses incomputables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no trigui més a saciar-nos i ho celebrarem amb goig tota la vida.*

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Doneu-nos tants dies d'alegria com ens n'heu donat d'afflicció, / tants anys de joia, com n'hem vist de penes. R.

Que puguem veure la vostra obra, / que els nostres fills vegin la vostra glòria. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposi damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 4,12-13)

La paraula de Déu és viva i eficaç. És més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos, i esclaireix les intencions i els pensaments del cor. A tot el món creat no hi ha res que Déu no vegi clarament; tot és nu i descobert davant els ulls d'aquell a qui haurem de donar comptes.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc

(Mc 10,17-30)

Un dia que Jesús sortia de camí un home correu, s'agenollà als seus peus i li preguntava: «Bon mestre, què haig de fer per posseir la vida eterna?» Jesús li digué: Per què em tractes de bo? De bo només ho és Déu. Ja saps què diuen els manaments: «No matis, no cometis adulteri, no robis, no declaris en fals contra un altre, no facis cap frau, honra el pare i la mare.» Ell li respongué: «Mestre, tot això ja ho he complert des de jove.» Jesús se'l mirà amb afecte i li digué: «Encara et falta una cosa: ves a vendre tot el que tens i dona-ho als pobres, i tindràs un tresor guardat en el cel. Després torna i vine amb mi.» Aquesta resposta de Jesús el contrarià i se n'anà tot trist, perquè era molt ric. Llavors Jesús mirà al seu voltant i digué als deixebles: «Per als qui són rics, que n'és, de difícil, d'entrar al regne de Déu!» Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren sorpresos. Però Jesús els tornà a dir: «Fills meus, què n'és de difícil, d'entrar al regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al regne de Déu.» Ells quedaren encara més sorpresos i deien entre ells: «I qui es podrà salvar?» Jesús se'ls mirà i els digué: «Als homes els és impossible, però a Déu no, perquè Déu ho pot tot.» Llavors Pere es posà a dir-li: «Mireu, nosaltres ho hem deixat tot per venir amb vós.» Jesús respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Ningú dels qui per mi i per anunciar l'evangeli han deixat la casa, germans i germanes, pare, mare, fills o camps, no deixarà de rebre, ja en el temps present, el cent per u de cases, germans i germanes, mare, fills i camps, i també persecucions, i, en el món futur, tindrà la vida eterna.»

▶ Lectura del llibre de la Sabiduría (Sab 7,7-11)

Supliqué y me fue dada la prudencia, invoqué y vino a mí el espíritu de sabiduría. La preferí a cetros y tronos y a su lado en nada tuve la riqueza. No la equiparé a la piedra más preciosa, porque todo el oro ante ella es un poco de arena y junto a ella la plata es como el barro. La quise más que a la salud y la belleza y la preferí a la misma luz, porque su resplandor no tiene ocaso. Con ella me vinieron todos los bienes juntos, tiene en sus manos riquezas incontables.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Sácianos de tu misericordia, Señor, y estaremos alegres.*

Enseñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Danos alegría, por los días en que nos afligiste, / por los años en que sufrimos desdichas. R.

Que tus siervos vean tu acción / y sus hijos tu gloria. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prósperas las obras de nuestras manos. / Sí, haga prósperas las obras de nuestras manos. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos

(Heb 4,12-13)

Hermanos:

La palabra de Dios es viva y eficaz, más tajante que espada de doble filo; penetra hasta el punto donde se dividen alma y espíritu, coyunturas y tuétanos; juzga los deseos e intenciones del corazón. Nada se le oculta; todo está patente y descubierto a los ojos de aquel a quien hemos de rendir cuentas.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos

(Mc 10,17-30)

En aquel tiempo, cuando salía Jesús al camino, se le acercó uno corriendo, se arrodilló ante él y le preguntó: «Maestro bueno, ¿qué haré para heredar la vida eterna?» Jesús le contestó: «¿Por qué me llamas bueno? No hay nadie bueno más que Dios. Ya sabes los mandamientos: no matarás, no cometerás adulterio, no robarás, no darás falso testimonio, no estarás, honra a tu padre y a tu madre». Él replicó: «Maestro, todo eso lo he cumplido desde mi juventud». Jesús se quedó mirándolo, lo amó y le dijo: «Una cosa te falta: anda, vende lo que tienes, dáselo a los pobres, así tendrás un tesoro en el cielo, y luego ven y sígueme». A estas palabras, él frunció el ceño y se marchó triste porque era muy rico. Jesús, mirando alrededor, dijo a sus discípulos: «¿Qué difícil les será entrar en el reino de Dios a los que tienen riquezas!». Los discípulos quedaron sorprendidos de estas palabras. Pero Jesús añadió: «Hijos, ¡qué difícil es entrar en el reino de Dios! Más fácil le es a un camello pasar por el ojo de una aguja, que a un rico entrar en el reino de Dios». Ellos se espantaron y comentaban: «Entonces, ¿quién puede salvarse?». Jesús se les quedó mirando y les dijo: «Es imposible para los hombres, no para Dios. Dios lo puede todo». Pedro se puso a decirle: «Ya ves que nosotros lo hemos dejado todo y te hemos seguido». Jesús dijo: «En verdad os digo que no hay nadie que haya dejado casa, o hermanos o hermanas, o madre o padre, o hijos o tierras, por mí y por el Evangelio, que no reciba ahora, en este tiempo, cien veces más —casa y hermanos y hermanas y madres e hijos y tierras, con persecuciones— y en la edad futura, vida eterna».